

מסורת הש"ס

18 ועין מוס' מולין כב. ד"ה שיעלו; 19 ואריות יב. ע"ש בריכות ה' ע"ש; 20 ונקמן קו; 21 מידר כמנחה דלילו נאמר כמנחה כ"מ מקיף חובתי נלדתי והלא כ"י; 22 כי נחלתי דמפרש לקמן ונגליון סלת ויה"ה נמנחת ומרחשת דנגליון סלת וספ"ד. י"ק. 1 וי"א נמי, 2 ז"ל מרחבי. מ"ח; 3 ונעיל כג; 4 ע"ו וסנתה יעבד; 5 ש"ך נע"ב; 6 ועל כג; 7 כי נחלתי ונתן שמן כגל קורס נשמיין נגלן; 8 י"ק; 9 שדיק משום דכתיב מרי מיעשוי גבי י"ק עליה והיא אלתרין ליה ע"ג; 10 וירקא 13, 14 לקמן ע"כ; 11 ק"ב שם פ"י; 12 ונע' מוס' נחמה טו; ד"ה כל מה; 13 ומוס' מולין כג: ד"ה ומה; 14 ע"ך נע"ך פ"י.

הגהות הב"ח

18 רש"י ד"ה מאי מלתא וכו' משמע ג"כ משוחין; 19 ד"ה לא לשתמיט וכו' מנחה הבאה מתנה סולת ומתלה רקיקין כגון סביבא כי ד"ה ומה דמלך נאמר; 20 ד"ה תנודת נאמר לו; 21 נעטע רקיקין ליעיק;

מוקד רש"י

כמין כי ויבני. שמתחיל למתוח כלמנחי כין כיוני עיני ומתוך אכנטי עם הדשק והוקן נעטע לעורף כ"ך הדשק ויז יוס ס' חורא; 12 אות ויונת נעשו כוס דלעק שמן עניו ולחכי כין רש"י עניו ומתוך כלמנחי כין דשקתם ונאכל להכניחי. השמן באכל להכניחי כדן רקיקין הבאים כפני נעטע כגון חמת נעטע מומי של רקיקין נעטע להכניחי (הקדקו 10).

רבינו גרשום

ובננו' החבי' כתיב יעיקה ובלילה; ואי אפשר לבלולין אלא מלת. דחזוי לוג שמן היה בחודה ולא יוחד דכאמרי' בפרק שתי מדות חזוי של חזי גזול לרקיקין וחתול וחזוי לירבוכי. ואי אמרתי דבולין שחת חלות היאך יכול לביול ל' חלות כ' מצח חזוי לוג אלא בשמן סלת נבלילין; כיצד עושה למנחת מחמת מנחת מרחשת נותן שמן וכו' ונתנה לפתח; שפיר קאמרי' ליה רבנן ברי' מאי הוא. כלומר אי שפיר אורח ליה רביעית שמן אורח דכאמרי' חזוי של חזי לוג דחזוי רביעי' דאמרי' ונחזיהוין חזוי לחלות ורקיקין ואי כשתון חלות נבלילין היאך מתחיל לכמה חלות אלא כשתון סלת נבלילין; מאי תלמודא. דהללו בלילות ולא אלו אימא ליה בחיי והוא הדין להני; אמר רבא איב' אבי' דשיתון נבלילין לא לשתמיט קרא כו'. ושאר השמן ששתייר על משיחת הרקיקין מחזירו עם השמן של חלות; רקיקין הבאין כמני צעמן דאי בניי רקיקין מבאי. ואי בעי חלות מבאי; למעטוי שתי חלות מבאי; הפנים. דאין נשתת אלא נאמרו בחזרו; מאי תלמודא. כלומר מה ארית להוציא את אלו אימא להוציא מנחת כהנים;

מה בלאן. כמנחת מרחשת מתן שמן ככלי דכתיבי (ויקרא 6) סלת בשמן מעשה ובמנחת 7) מנחת כתיב יעיקה ובלילה (סב); **סלת בלוט**. היא קרא במנחת כתיב והי"ה לשאר מנחות; ואי אפשר לבלולין. כדמפרש לקמן: **כילד עושה**. מנחת מחבת ומרחשת נותן שמן ככלי ונותן הסלת בשמן: **כילד הוא עושה**. מייירי מכל מנחות דעלמא נותן שמן מאי טעמא אי אפשר לנחמי מודה שיהו נבלילין חלות; **אמר ר' שמואל**. להכי אי אפשר לחזי לוג שמן כי כבודיה ולא יומר דשמעיין לקמן כפ' שתי מדות (דף פה. ע"ש) וחזוי של חזי הלוג לרקיקין וחזוי לרבוכה ואי אמרתי דנגלן כספן חלות היאך יכול לבלול חלות כתיי חזי לוג אלא דהכי כספן סלת נולגן; 1 ח' ע"א שפיר **קאמרי ליה רבנן**. שפיר קאמרי ליה רבנן לרבי דמודה אי אפשר לבלול חלות ונגליון סולת ויהי' למנחת ומרחשת דנגליון סולת אמר ר' שמואל אמר ק"ר כ"י שאני התם כבודה דלא אפשר דרביעיית שמן היא כדלמנחן חזי לוג למודה דהיינו רביעיית לוג לחלות ואי אפשר לבלול 2 חלות אמר אכל מנחת מנחת ומרחשת שאין כפן חלות כ"כ דלפשר לבלול חלות נבלילין חלות. מ"ר ז"ל. להאי לישנא ל"ג מאי היא 1 א' (אמר רבי): **מאי תלמודא**. דהללו נולגן ולא אלו אימא דבלוגות אחריוהי והכי 1א משמע 1) 6) משוחין ושיחין משוחין; **לא לשתמיט קרא כו**. אלף 2) 1) מנח דכתיב צללה בחלות ומשיחה כרקיקה שמע מינה דהכי הוא דוקא; **מנחה הבאה מתלה סולת ומתלה רקיקין**. 9) ונעטע חלות ועשדה כרקיקין לרבנן מביא לוג וכו'. ע"א הבאה מתלה חלות ומתלה כרקיקס כגון סביבא כי מלת וכו' רקיקין ר"י שמעון היא דלמ"ר 8) מתלה חלות ומתלה כרקיקין מביא: **מושה את הרקיע על פני כולו**. פליגא אסתמיטין דלמך כתיב כי: **ושאר השמן**. ששתייר על מנחת הרקיק מחזירו לחלות; **רקיקין הבאים כפני עצמן**. דלא בעי רקיקין מביא ואי בעי חלות מביא אלא היו נבלילין בשמן והיה כה רבני שמן ששתייר על המשיחה 8) ואינו נחלו ויכילד הוא עושה מושחין וכו'; **מושחין וחזור ומושחין**. דכיון דליכא חלות ליכא למימר ושאר השמן מחזיר לחלות וכיון דמפירל ליה דלחן שאר השמן נאכל להכניס משום היה חזרו ומושחן עד וכו'; **למעטוי שמי הלחם והלחם שחין** נעטין ככלי אלף נחפות כמנחי שאין טעמיס פתיסה אכל מנחת מאפה לא ממעט מפתיסה דלקמן מנחי ליה לפתיסה עם שאר מנחות אע"ג דלפחות כמנחי: **לרבות כל המנחות לפתיסה**. ואפילו מנחת מאפה; **תלמוד לומר אוסה**. למעטוי שיהי תרמי: **ולא אויטא את הרקיקין**. שיהו קרא אלף חד מתיב מרמי מינין עשה: **תלמוד לומר היא**. מעטט אמר למעט 7) ליעיקה: **מאי תלמודא**. כלומר מה רכית להוציא את מנחת מאפה שכמותה עם שאר מנחות אימא להוציא את מנחת כהנים שהרי אין מנחה כפרשת שאר מנחות: 1) **שני מיעוטין**. עליה והיא 8):

רש"י בת"י

ובוללה. ונותן עליה שמן ליעיקה: **מאי היא**. מילתא דרבנן דלמרי אי אפשר לבלולין אלף סולת: **רביעיית שמן היא**. דלמרי' כפ' שתי מדות 8) מביא חזי לוג שמן ומחזיכו חזוי לחלות ורקיקין וחזוי לרבוכה ובלמני מודה היו שלשה מיניס של מנה סולת ורקיקין ורבוכה כדלמרי' לקמן ועו' דחזי הלוג הלי"מ חלות ורקיקין שצעה עשיריסיס פחות שליש היו ולאחר אפיתין יצעות הן ובלועות שמן יומר מנמת האור ורביעיית שמן לא ספקי להו: **מאי תלמודא**. דלמח גלי קרא גבי רקיקין משיחה והי"ה לחלות וגבי חלות צלילה והי"ה לרקיקין: **מנחה הבאה תייה חלות והיא רקיקין**. כמנמת מאפה קאי ואליכא דר"ש דלמך כפ' כל המנחות באות מנה 8) ראה להאי מתלה חלות ומתלה כרקיקין יציא: **מחזירו לחלות**. כתיבת דמשיחת רקיקין קודם לבלילת החלות; **נאכל להכניסי**. כפני עצמו ואינו מחזירו לחלות: **רקיקין הבאים כפני עצמן**. כגון אם הביא למנחת מאפה כולה רקיקין;

כפ' העשועים ככלי למעטוי מאי. מפתיסה למעטוי מנחת מאפה ליכא למימר כדמפרש' לקמן דגבי יעיקה כתיב מרי מעטוי עליה והיא ויקרא 13 וגבי פתיסה לא כתיבי ע"מ מיעיקה ממעט לה למנחת מאפה ולא מפתיסה: **פסוק אוסה פסיס מנחה**. ואע"ג דמנחה לא סמוך לפתיסיס דקרא הכי כתיבי פחות אותה פתיס אפיקת עליה שמן מנחה היא אפי' הכי דריש ליה

אלו מנחות נקמצות פרק שביעי מנחות

מה להרין יעיקה ובאי"ה אף כאן יעיקה ובאי"ה. תימה למה לי למילף מג"ש דקרבנך קרבנך תיפוק לי דמרבין כסמון מדכתיב מנחה לרבות כל המנחות ליעיקה ולא ממעטין אלף מנחת מאפה ומזניו למימר דשיקר ג"ש לתמן שמן ככלי אחיז יעיקה

וצלילה דהכא הוא הדין דבלאו ג"ש

מה כאן מתן שמן ככלי אף להרין מתן שמן ככלי 6 ומה להרין יעיקה ובלילה אף כאן יעיקה ובלילה: חלות בוללן דרבי רבי והכמיום אומרים סולת: ת"ר 1 סלת בלולה א מלמד שנבללת סולת רבי אומר חלות בוללן שנאמר 2 חלות בלולות אמרו לו והלא לחמי תודה נאמר בהן חלות ואי אפשר לבלולין 3 כשהן חלות אלא סולת כיצד עושה 2 נותן שמן ככלי קודם לעשירתו ונותנה ונותן שמן עליה ובלולה ולשה ואופה ופותתה ונותן עליה שמן וקומץ 4 דלא אפשר לרביעיית שמן היא כדלמנחן חזי לוג למודה דהיינו רביעיית לוג לחלות ואי אפשר לבלול 5 חלות אמר ר' שמואל בר רב יצחק רביעיית שמן היא היאך מתחלקת לכמה חלות: החלות טעונות בלילה ורקיקין משיחה: תנו רבנן חלות בלולות ולא רקיקין בלולין שיכול והלא 6 דין הוא ומה חלות שאינן טעונות משיחה טעונות בלילה רקיקין שטעונין טעונות משיחה אינו דין שטעונין בלילה תלמוד לומר חלות בלולות ולא רקיקין בלולין רקיקין משוחין ולא חלות משוחות שיכול והלא דין הוא ומה רקיקין שאינן טעונין בלילה טעונין משיחה חלות שטעונות בלילה אינו דין שטעונות משיחה תלמוד לומר רקיקין משוחים ולא חלות משוחות מאי תלמודא אמר רבא לא לישתמיט 7 ולכתוב חלות משוחות ורקיקין בלולין: כיצד מושחין כמין כי והשאר נאכל וכו': 8 מאי כמין כי אמר רב כהנא כמין כי ויוני: תנו רבנן מנחה בלולה מחצה חלות ומחצה רקיקין מביא לוג שמן וחזוהו חזוי לחלות וחזוי לרקיקין 9 וחלות בוללן ורקיקין מושחין ומושחין את הרקיע על פני כולו ושאר השמן מחזירו לחלות 10 רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון אומר מושחין כמין כי ושאר השמן נאכל לכהנים: תניא אידך 2 רקיקין הבאים בפני עצמן מביא לוג שמן ומושחין וחזור ומושחין עד שיכולה כל שמן שבלוג רבי שמעון בן יהודה אומר משום ר"ש מושחין כמין כי ושאר השמן נאכל לכהנים: **מתני'** יכל המנחות הנעשות בכלי טעונות פתיתה 11: **גמ'** למעוטוי מאי אמר רב פפא למעוטוי שתי הלחם ולחם הפנים תנו רבנן 3 פתות אותה פתים מנחה לרבות כל המנחות לפתיתה יכול שאני מרבה אף שתי הלחם ולחם הפנים ת"ל אותה 3 ויצקת שמן מנחה לרבות כל המנחות ליעיקה יכול שאני מרבה אף מנחת מאפה 4 תלמוד לומר עליה שמן אוציא את החלות ולא אוציא את הרקיקין תלמוד לומר היא מאי תלמודא אימא להוציא מנחת כהנים אמר

עיה. מנה מנחות שביעי

מה להרין יעיקה ובאי"ה אף כאן יעיקה ובאי"ה. תימה למה לי למילף מג"ש דקרבנך קרבנך תיפוק לי דמרבין כסמון מדכתיב מנחה לרבות כל המנחות ליעיקה ולא ממעטין אלף מנחת מאפה ומזניו למימר דשיקר ג"ש לתמן שמן ככלי אחיז יעיקה

וצלילה דהכא הוא הדין דבלאו ג"ש
הוה ידעינן מדכתיב מנחה ועוד נראה דצלילה נמי איזיטריך ג"ש דמדכתיב מנחה לא מרבין אלף יעיקה למודה דעל יעיקה כתיב ומרבין מיניה פתיסה לכל מנחות דפתיסה ויעיקה כתיבי דההוא קרא וניהו ריחן לרקקא דכמנחת סולת וצמנחת העומר דלא כתיב צהו 5 (וצללה) מתן שמן ככלי קודם לעשייתן 6 (מולין) מנחת מנחת ומרחשת דכתיב קרבנך אלף שחר מנחות מנגלן וחס נפרש מדכתיב מנחה כמנחת מרבין כל מנחות לשלשה מתנות שמן א"כ 7 היכי דמעטין מאפה מיעיקה מדכתיב עליה והיא נמעט נמי ממתן שמן ככלי קודם לעשייתן דהך מציבות גבי הדדי כתיבי וילקט עליה שמן מנחה רכין ונראה לפירוש דגבי שלשה מתנות שמן כל המנחות למדות זו מזו בלא שום ג"ש מסקנא דעלמא דכיון דטעונות מתנות שמן נלמד סמוס מן המפורש טעין גלוי מילתא דעלמא והא דלרצין הכא קרבנך לג"ש היינו משום דכיון דכמנחת כתיב יעיקה אחרונה ובמרחשת כתיב מתן שמן ככלי כמחלה היא"ש שזו דינה כדן חזו דינה כך ק"ב אחר שגלמדינו ג"ש ליתן האמור של זה בזה הי"ה בכל המנחות מוזן ממאפה דמיעטע רחמנא 8 מיעיקה ומשום דכתיבי מיעוטוי גבי יעיקה הוא דלאתרטיך ליה מנחה לרבות כל המנחות ליעיקה: **שפיר קאמרי י"ה רבנן ומאי היא**. מימה מעיקרל פשיטא ליה דשפיר קאמרי רבנן ואח"כ צעי מאי היא ועוד שאין מתרין כלום לקושיא זו ונראה לפרש דלאו קושיא היא אלף בניחומא קאמרי דספיר קאמרי ליה רבנן כדחזוין כדסוספמא דמור כו רבי דלמך נלחין דצריחן למדריי ומאי היא כלומר מליחס טעם אמר ר' שמואל בר רב יחזק רביעיית שמן היא ומתחלקת הן שאין טעונות משיחה בו. לרין לרקקא אי שייך כאן כל חד וחד תיקוס דכדוכמי 6: **בבבין** כו. לייך בקוונט' כמין טי"מ וצפירויסי חומס פי' גימל ויש מפרשים כמין טון או כמין כ' וצערין 8) פירש דמניא דכריתות דף ה' (ה): המלכיס מושחין כמין נור והכהניס כמין כי ויונית פירוש יקם שמן על ראש 9 (אהרן) ויורד אילך ואילך כמין שני מרגליות וזהו נורמו: **אימא** 4 הוציא מנחה

מנחה ומרחשת דכתיב קרבנך אלף שחר מנחות מנגלן וחס נפרש מדכתיב מנחה כמנחת מרבין כל מנחות לשלשה מתנות שמן א"כ 7 היכי דמעטין מאפה מיעיקה מדכתיב עליה והיא נמעט נמי ממתן שמן ככלי קודם לעשייתן דהך מציבות גבי

הדדי כתיבי וילקט עליה שמן מנחה רכין ונראה לפירוש דגבי שלשה מתנות שמן כל המנחות למדות זו מזו בלא שום ג"ש מסקנא דעלמא דכיון דטעונות מתנות שמן נלמד סמוס מן המפורש טעין גלוי מילתא דעלמא והא דלרצין הכא קרבנך לג"ש היינו משום דכיון דכמנחת כתיב יעיקה אחרונה ובמרחשת כתיב מתן שמן ככלי כמחלה היא"ש שזו דינה כדן חזו דינה כך ק"ב אחר שגלמדינו ג"ש ליתן האמור של זה בזה הי"ה בכל המנחות מוזן ממאפה דמיעטע רחמנא 8 מיעיקה ומשום דכתיבי מיעוטוי גבי יעיקה הוא דלאתרטיך ליה מנחה לרבות כל המנחות ליעיקה: **שפיר קאמרי י"ה רבנן ומאי היא**. מימה מעיקרל פשיטא ליה דשפיר קאמרי רבנן ואח"כ צעי מאי היא ועוד שאין מתרין כלום לקושיא זו ונראה לפרש דלאו קושיא היא אלף בניחומא קאמרי דספיר קאמרי ליה רבנן כדחזוין כדסוספמא דמור כו רבי דלמך נלחין דצריחן למדריי ומאי היא כלומר מליחס טעם אמר ר' שמואל בר רב יחזק רביעיית שמן היא ומתחלקת הן שאין טעונות משיחה בו. לרין לרקקא אי שייך כאן כל חד וחד תיקוס דכדוכמי 6: **בבבין** כו. לייך בקוונט' כמין טי"מ וצפירויסי חומס פי' גימל ויש מפרשים כמין טון או כמין כ' וצערין 8) פירש דמניא דכריתות דף ה' (ה): המלכיס מושחין כמין נור והכהניס כמין כי ויונית פירוש יקם שמן על ראש 9 (אהרן) ויורד אילך ואילך כמין שני מרגליות וזהו נורמו: **אימא** 4 הוציא מנחה

מנחה ומרחשת דכתיב קרבנך אלף שחר מנחות מנגלן וחס נפרש מדכתיב מנחה כמנחת מרבין כל מנחות לשלשה מתנות שמן א"כ 7 היכי דמעטין מאפה מיעיקה מדכתיב עליה והיא נמעט נמי ממתן שמן ככלי קודם לעשייתן דהך מציבות גבי הדדי כתיבי וילקט עליה שמן מנחה רכין ונראה לפירוש דגבי שלשה מתנות שמן כל המנחות למדות זו מזו בלא שום ג"ש מסקנא דעלמא דכיון דטעונות מתנות שמן נלמד סמוס מן המפורש טעין גלוי מילתא דעלמא והא דלרצין הכא קרבנך לג"ש היינו משום דכיון דכמנחת כתיב יעיקה אחרונה ובמרחשת כתיב מתן שמן ככלי כמחלה היא"ש שזו דינה כדן חזו דינה כך ק"ב אחר שגלמדינו ג"ש ליתן האמור של זה בזה הי"ה בכל המנחות מוזן ממאפה דמיעטע רחמנא 8 מיעיקה ומשום דכתיבי מיעוטוי גבי יעיקה הוא דלאתרטיך ליה מנחה לרבות כל המנחות ליעיקה: **שפיר קאמרי י"ה רבנן ומאי היא**. מימה מעיקרל פשיטא ליה דשפיר קאמרי רבנן ואח"כ צעי מאי היא ועוד שאין מתרין כלום לקושיא זו ונראה לפרש דלאו קושיא היא אלף בניחומא קאמרי דספיר קאמרי ליה רבנן כדחזוין כדסוספמא דמור כו רבי דלמך נלחין דצריחן למדריי ומאי היא כלומר מליחס טעם אמר ר' שמואל בר רב יחזק רביעיית שמן היא ומתחלקת הן שאין טעונות משיחה בו. לרין לרקקא אי שייך כאן כל חד וחד תיקוס דכדוכמי 6: **בבבין** כו. לייך בקוונט' כמין טי"מ וצפירויסי חומס פי' גימל ויש מפרשים כמין טון או כמין כ' וצערין 8) פירש דמניא דכריתות דף ה' (ה): המלכיס מושחין כמין נור והכהניס כמין כי ויונית פירוש יקם שמן על ראש 9 (אהרן) ויורד אילך ואילך כמין שני מרגליות וזהו נורמו: **אימא** 4 הוציא מנחה

מנחה ומרחשת דכתיב קרבנך אלף שחר מנחות מנגלן וחס נפרש מדכתיב מנחה כמנחת מרבין כל מנחות לשלשה מתנות שמן א"כ 7 היכי דמעטין מאפה מיעיקה מדכתיב עליה והיא נמעט נמי ממתן שמן ככלי קודם לעשייתן דהך מציבות גבי הדדי כתיבי וילקט עליה שמן מנחה רכין ונראה לפירוש דגבי שלשה מתנות שמן כל המנחות למדות זו מזו בלא שום ג"ש מסקנא דעלמא דכיון דטעונות מתנות שמן נלמד סמוס מן המפורש טעין גלוי מילתא דעלמא והא דלרצין הכא קרבנך לג"ש היינו משום דכיון דכמנחת כתיב יעיקה אחרונה ובמרחשת כתיב מתן שמן ככלי כמחלה היא"ש שזו דינה כדן חזו דינה כך ק"ב אחר שגלמדינו ג"ש ליתן האמור של זה בזה הי"ה בכל המנחות מוזן ממאפה דמיעטע רחמנא 8 מיעיקה ומשום דכתיבי מיעוטוי גבי יעיקה הוא דלאתרטיך ליה מנחה לרבות כל המנחות ליעיקה: **שפיר קאמרי י"ה רבנן ומאי היא**. מימה מעיקרל פשיטא ליה דשפיר קאמרי רבנן ואח"כ צעי מאי היא ועוד שאין מתרין כלום לקושיא זו ונראה לפרש דלאו קושיא היא אלף בניחומא קאמרי דספיר קאמרי ליה רבנן כדחזוין כדסוספמא דמור כו רבי דלמך נלחין דצריחן למדריי ומאי היא כלומר מליחס טעם אמר ר' שמואל בר רב יחזק רביעיית שמן היא ומתחלקת הן שאין טעונות משיחה בו. לרין לרקקא אי שייך כאן כל חד וחד תיקוס דכדוכמי 6: **בבבין** כו. לייך בקוונט' כמין טי"מ וצפירויסי חומס פי' גימל ויש מפרשים כמין טון או כמין כ' וצערין 8) פירש דמניא דכריתות דף ה' (ה): המלכיס מושחין כמין נור והכהניס כמין כי ויונית פירוש יקם שמן על ראש 9 (אהרן) ויורד אילך ואילך כמין שני מרגליות וזהו נורמו: **אימא** 4 הוציא מנחה מנחה ומרחשת דכתיב קרבנך אלף שחר מנחות מנגלן וחס נפרש מדכתיב מנחה כמנחת מרבין כל מנחות לשלשה מתנות שמן א"כ 7 היכי דמעטין מאפה מיעיקה מדכתיב עליה והיא נמעט נמי ממתן שמן ככלי קודם לעשייתן דהך מציבות גבי הדדי כתיבי וילקט עליה שמן מנחה רכין ונראה לפירוש דגבי שלשה מתנות שמן כל המנחות למדות זו מזו בלא שום ג"ש מסקנא דעלמא דכיון דטעונות מתנות שמן נלמד סמוס מן המפורש טעין גלוי מילתא דעלמא והא דלרצין הכא קרבנך לג"ש היינו משום דכיון דכמנחת כתיב יעיקה אחרונה ובמרחשת כתיב מתן שמן ככלי כמחלה היא"ש שזו דינה כדן חזו דינה כך ק"ב אחר שגלמדינו ג"ש ליתן האמור של זה בזה הי"ה בכל המנחות מוזן ממאפה דמיעטע רחמנא 8 מיעיקה ומשום דכתיבי מיעוטוי גבי יעיקה הוא דלאתרטיך ליה מנחה לרבות כל המנחות ליעיקה: **שפיר קאמרי י"ה רבנן ומאי היא**. מימה מעיקרל פשיטא ליה דשפיר קאמרי רבנן ואח"כ צעי מאי היא ועוד שאין מתרין כלום לקושיא זו ונראה לפרש דלאו קושיא היא אלף בניחומא קאמרי דספיר קאמרי ליה רבנן כדחזוין כדסוספמא דמור כו רבי דלמך נלחין דצריחן למדריי ומאי היא כלומר מליחס טעם אמר ר' שמואל בר רב יחזק רביעיית שמן היא ומתחלקת הן שאין טעונות משיחה בו. לרין לרקקא אי שייך כאן כל חד וחד תיקוס דכדוכמי 6: **בבבין** כו. לייך בקוונט' כמין טי"מ וצפירויסי חומס פי' גימל ויש מפרשים כמין טון או כמין כ' וצערין 8) פירש דמניא דכריתות דף ה' (ה): המלכיס מושחין כמין נור והכהניס כמין כי ויונית פירוש יקם שמן על ראש 9 (אהרן) ויורד אילך ואילך כמין שני מרגליות וזהו נורמו: **אימא** 4 הוציא מנחה

מנחה ומרחשת דכתיב קרבנך אלף שחר מנחות מנגלן וחס נפרש מדכתיב מנחה כמנחת מרבין כל מנחות לשלשה מתנות שמן א"כ 7 היכי דמעטין מאפה מיעיקה מדכתיב עליה והיא נמעט נמי ממתן שמן ככלי קודם לעשייתן דהך מציבות גבי

הדדי כתיבי וילקט עליה שמן מנחה רכין ונראה לפירוש דגבי שלשה מתנות שמן כל המנחות למדות זו מזו בלא שום ג"ש מסקנא דעלמא דכיון דטעונות מתנות שמן נלמד סמוס מן המפורש טעין גלוי מילתא דעלמא והא דלרצין הכא קרבנך לג"ש היינו משום דכיון דכמנחת כתיב יעיקה אחרונה ובמרחשת כתיב מתן שמן ככלי כמחלה היא"ש שזו דינה כדן חזו דינה כך ק"ב אחר שגלמדינו ג"ש ליתן האמור של זה בזה הי"ה בכל המנחות מוזן ממאפה דמיעטע רחמנא 8 מיעיקה ומשום דכתיבי מיעוטוי גבי יעיקה הוא דלאתרטיך ליה מנחה לרבות כל המנחות ליעיקה: **שפיר קאמרי י"ה רבנן ומאי היא**. מימה מעיקרל פשיטא ליה דשפיר קאמרי רבנן ואח"כ צעי מאי היא ועוד שאין מתרין כלום לקושיא זו ונראה לפרש דלאו קושיא היא אלף בניחומא קאמרי דספיר קאמרי ליה רבנן כדחזוין כדסוספמא דמור כו רבי דלמך נלחין דצריחן למדריי ומאי היא כלומר מליחס טעם אמר ר' שמואל בר רב יחזק רביעיית שמן היא ומתחלקת הן שאין טעונות משיחה בו. לרין לרקקא אי שייך כאן כל חד וחד תיקוס דכדוכמי 6: **בבבין** כו. לייך בקוונט' כמין טי"מ וצפירויסי חומס פי' גימל ויש מפרשים כמין טון או כמין כ' וצערין 8) פירש דמניא דכריתות דף ה' (ה): המלכיס מושחין כמין נור והכהניס כמין כי ויונית פירוש יקם שמן על ראש 9 (אהרן) ויורד אילך ואילך כמין שני מרגליות וזהו נורמו: **אימא** 4 הוציא מנחה

מנחה ומרחשת דכתיב קרבנך אלף שחר מנחות מנגלן וחס נפרש מדכתיב מנחה כמנחת מרבין כל מנחות לשלשה מתנות שמן א"כ 7 היכי דמעטין מאפה מיעיקה מדכתיב עליה והיא נמעט נמי ממתן שמן ככלי קודם לעשייתן דהך מציבות גבי הדדי כתיבי וילקט עליה שמן מנחה רכין ונראה לפירוש דגבי שלשה מתנות שמן כל המנחות למדות זו מזו בלא שום ג"ש מסקנא דעלמא דכיון דטעונות מתנות שמן נלמד סמוס מן המפורש טעין גלוי מילתא דעלמא והא דלרצין הכא קרבנך לג"ש היינו משום דכיון דכמנחת כתיב יעיקה אחרונה ובמרחשת כתיב מתן שמן ככלי כמחלה היא"ש שזו דינה כדן חזו דינה כך ק"ב אחר שגלמדינו ג"ש ליתן האמור של זה בזה הי"ה בכל המנחות מוזן ממאפה דמיעטע רחמנא 8 מיעיקה ומשום דכתיבי מיעוטוי גבי יעיקה הוא דלאתרטיך ליה מנחה לרבות כל המנחות ליעיקה: **שפיר קאמרי י"ה רבנן ומאי היא**. מימה מעיקרל פשיטא ליה דשפיר קאמרי רבנן ואח"כ צעי מאי היא ועוד שאין מתרין כלום לקושיא זו ונראה לפרש דלאו קושיא היא אלף בניחומא קאמרי דספיר קאמרי ליה רבנן כדחזוין כדסוספמא דמור כו רבי דלמך נלחין דצריחן למדריי ומאי היא כלומר מליחס טעם אמר ר' שמואל בר רב יחזק רביעיית שמן היא ומתחלקת הן שאין טעונות משיחה בו. לרין לרקקא אי שייך כאן כל חד וחד תיקוס דכדוכמי 6: **בבבין** כו. לייך בקוונט' כמין טי"מ וצפירויסי חומס פי' גימל ויש מפרשים כמין טון או כמין כ' וצערין 8) פירש דמניא דכריתות דף ה' (ה): המלכיס מושחין כמין נור והכהניס כמין כי ויונית פירוש יקם שמן על ראש 9 (אהרן) ויורד אילך ואילך כמין שני מרגליות וזהו נורמו: **אימא** 4 הוציא מנחה

מנחה ומרחשת דכתיב קרבנך אלף שחר מנחות מנגלן וחס נפרש מדכתיב מנחה כמנחת מרבין כל מנחות לשלשה מתנות שמן א"כ 7 היכי דמעטין מאפה מיעיקה מדכתיב עליה והיא נמעט נמי ממתן שמן ככלי קודם לעשייתן דהך מציבות גבי הדדי כתיבי וילקט עליה שמן מנחה רכין ונראה לפירוש דגבי שלשה מתנות שמן כל המנחות למדות זו מזו בלא שום ג"ש מסקנא דעלמא דכיון דטעונות מתנות שמן נלמד סמוס מן המפורש טעין גלוי מילתא דעלמא והא דלרצין הכא קרבנך לג"ש היינו משום דכיון דכמנחת כתיב יעיקה אחרונה ובמרחשת כתיב מתן שמן ככלי כמחלה היא"ש שזו דינה כדן חזו דינה כך ק"ב אחר שגלמדינו ג"ש ליתן האמור של זה בזה הי"ה בכל המנחות מוזן ממאפה דמיעטע רחמנא 8 מיעיקה ומשום דכתיבי מיעוטוי גבי יעיקה הוא דלאתרטיך ליה מנחה לרבות כל המנחות ליעיקה: **שפיר קאמרי י"ה רבנן ומאי היא**. מימה מעיקרל פשיטא ליה דשפיר קאמרי רבנן ואח"כ צעי מאי היא ועוד שאין מתרין כלום לקושיא זו ונראה לפרש דלאו קושיא היא אלף בניחומא קאמרי דספיר קאמרי ליה רבנן כדחזוין כדסוספמא דמור כו רבי דלמך נלחין דצריחן למדריי ומאי היא כלומר מליחס טעם אמר ר' שמואל בר רב יחזק רביעיית שמן היא ומתחלקת הן שאין טעונות משיחה בו. לרין לרקקא אי שייך כאן כל חד וחד תיקוס דכדוכמי 6: **בבבין** כו. לייך בקוונט' כמין טי"מ וצפירויסי חומס פי' גימל ויש מפרשים כמין טון או כמין כ' וצערין 8) פירש דמניא דכריתות דף ה' (ה): המלכיס מושחין כמין נור והכהניס כמין כי ויונית פירוש יקם שמן על ראש 9 (אהרן) ויורד אילך ואילך כמין שני מרגליות וזהו נורמו: **אימא** 4 הוציא מנחה

מנחה ומרחשת דכתיב קרבנך אלף שחר מנחות מנגלן וחס נפרש מדכתיב מנחה כמנחת מרבין כל מנחות לשלשה מתנות שמן א"כ 7 היכי דמעטין מאפה מיעיקה מדכתיב עליה והיא נמעט נמי ממתן שמן ככלי קודם לעשייתן דהך מציבות גבי הדדי כתיבי וילקט עליה שמן מנחה רכין ונראה לפירוש דגבי שלשה מתנות שמן כל המנחות למדות זו מזו בלא שום ג"ש מסקנא דעלמא דכיון דטעונות מתנות שמן נלמד סמוס מן המפורש טעין גלוי מילתא דעלמא והא דלרצין הכא קרבנך לג"ש היינו משום דכיון דכמנחת כתיב יעיקה אחרונה ובמרחשת כתיב מתן שמן ככלי כמחלה היא"ש שזו דינה כדן חזו דינה כך ק"ב אחר שגלמדינו ג"ש ליתן האמור של זה בזה הי"ה בכל המנחות מוזן ממאפה דמיעטע רחמנא 8 מיעיקה ומשום דכתיבי מיעוטוי גבי יעיקה הוא דלאתרטיך ליה מנחה לרבות כל המנחות ליעיקה: **שפיר קאמרי י"ה רבנן ומאי היא**. מימה מעיקרל פשיטא ליה דשפיר קאמרי רבנן ואח"כ צעי מאי היא ועוד שאין מתרין כלום לקושיא זו ונראה לפרש דלאו קושיא היא אלף בניחומא קאמרי דספיר קאמרי ליה רבנן כדחזוין כדסוספמא דמור כו רבי דלמך נלחין דצריחן למדריי ומאי היא כלומר מליחס טעם אמר ר' שמואל בר רב יחזק רביעיית שמן היא ומתחלקת הן שאין טעונות משיחה בו. לרין לרקקא אי שייך כאן כל חד וחד תיקוס דכדוכמי 6: **בבבין** כו. לייך בקוונט' כמין טי"מ וצפירויסי חומס פי' גימל ויש מפרשים כמין טון או כמין כ' וצערין 8) פירש דמניא דכריתות דף ה' (ה): המלכיס מושחין כמין נור והכהניס כמין כי ויונית פירוש יקם שמן על ראש 9 (אהרן) ויורד אילך ואילך כמין שני מרגליות וזהו נורמו: **אימא** 4 הוציא מנחה

עין מושפט
גד מצוה

עה:

אזיהו דבר שצריך שני מיעוטינן ב'ו'. תימה לעיל בְּסוֹף כַּל המנחות ב'זאת מזה (דף ס:) גבי הגשה דכתיבי מיעוטי עובא ב'ו' ממעטינא מקמא שמי הלחם ולחם הפנים דאין מהן לאשים וממיעוטי שני מנחת נכסים שאינה צ'אה בגלל עגמא וממיעוטי שליש

מנחת כהנים ומנחת כהן משיח שאין

מןן לכהנים והשמה הכא גבי ייקה דאיכא מרי מיעוטי נהי דלא ל'ריך למעוטי שמי הלחם ולחם הפנים שאפילו שמן אינה טעויה כדמעטעו להו בפרק כל המנחות (גס זה סג) מכל מקום נוקי קמא למעוטי מנחת נכסים ואידך למעוטי מנחת כהנים ומנחת כהן משיח מטעמייהו דהתם ויש לומר דלא דמי דגבי הגשה איכא תלמא מיעוטי

ולא שייך לאוקמי כולוהו צמנחת מ'אפסה אכל הכא דליכא אלא מרי מיעוטי ואיכא לקוימי תרוייהו צמנחת מ'אפסה מ'נקיימין:
א **הביצא**. פי' צקונטרס מצביל שקורין שלניק'וק' ש'מפרין צו פת וקשה מה ענין זה אצל מנחות שהבישול מצטלו כאן ומורת לחם ואי משום דטיגון דמנחה משיבא כבישול דכביצא והא צסמון מיימי עלה ליקט מכולן דליכא שום טיגון ועוד אמרינן בפרק כילד מצרכין (בבבא מצ'א) גבי חטה טעמה לשה אפ'אה ובש'לה צומן ש'הפרוסות קיימות מצ'ך המוציא אין הפרוסות קיימות מצ'ך צורא מיני מוונות משמע אין הפרוסות קיימות אפילו יש צ'כן כוית ועוד צסמון דקאמר לרבי ישמעאל דמחזין לטולתן הכי נמי דלא מצ'ך המוציא היכי צעי למימר דמצ'ך וכי יש לך אין פרוסות קיימות ויתר מזה ומפרש ר"ת (א' דמציבא הן פמיתין דקין ש'מדביקין וזמן על ידי דצ'ש או על ידי חלצ' וזמן ענין טיגון של מנחה וצ'ערון פי' ענין חביצא דממרי צ'עיר הפת צקערה וסופן מרק עליהן:
ה **יידה עומד ומקריב מנחות בירוש'ש'ו**. (ט) פירש צקונטרס כהן של'ה הביא מנחה צשנה זו ולא היה לומר הביא דמנחת כהן כליל היא וצ'מנחה האכלת מיירי דקאמר נטולן לאוכלן ויכול לפרש כהן של'ה הקריב מנחה צשנה זו ומייירי צמנחת ישראל (ע' עוד לשון אחר פירש ישראל של'ה הביא מנחה מימיו וקשה דנטולן לאוכלן קמי ישראל לא מצי אכיל והי"ר (א' שמעון פירש צב'כות (דף נ"ג:) דדוקא צמנחות

לפי שאין גריצ'ן להתבדב מנחות ואי אפשר לומר כן דצ'מספתא (ט) קמי נמי הכי גבי זבח ונראה לפרש דלפי שהיו (ב' ממסמרות מתחדשות ומתחלפות פעמיים צשנה ב' ולכל משמרה היו צמי אבות נמלא של'ה הא מקריצ'ן אלא שני ימים צשנה חמן קצווע להם להקריב לחיי שנה

יוס אחד לפי'ך מצ'ך אוצח ואמנחה שהחיינו לזמן:

ל'יקמ מבוצ'ו. (בא) אחמשת הימים קאי ובצפסא והא ליכא למימר דאמנחות קאי דקמני אס חמן הוא וכל המנחות ב'זאת מ'זה כן פירש צקונטרס ויש פירושים צ'מבוצ' צ'הן אפמיתין שאין צ'הן כוית ולא אי'תפסן לן היכא:
אפילו פירוין שאין בהן בודה. וא"ת הא דאמרינן בפרק כילד מצרכין (שם ט.) פת צ'נומה צקערה מצרכין עליה המוציא ופליגא דר' חייא צ'ר אצ' דאמר ר'י'ך ש'מכלה צ'כה עס הפת היכי דמי א' דליכא לחם אחר הא מסקינן הכא דמצ'ך המוציא ואי דאיכא לחם אחר עד הגדול מצ'ך דעד כאן לא פליגי התם אלא צ'פמיתין גדולים ושלימים קטנים אכל פמיתין ופמיתין קטנים פשיטא (ג' ב'ו) הואיל ואיכא לחם אחר של'ס ד'אהואו לחם מצ'ך ונראה לפרש דמייירי התם צ'ככר ש'מפרר ממנו צקערה לש'ס צ'כה כדי לצ'רך עליו המוציא (ב' ט):

שאין צ'הן כוית קאי. ולא אי'תפסן לן היכא והא ליכא למימר דאמנחות קאי דקמני ואס חמן הוא וכל המנחות ב'זאת מ'זה כן פירש גדול. פירוים פחות מכות ש'פתמן מלחם גדול הן חשבות אגב אי'צ'ין ד'כי פתמן היו לחם ויתר משום והכי מי'ב לצ'ך מוציא ל' הפירוין ש'טל מן הלחם:
מאי היו ע'לה. דצ'רכת המוציא:
טורייא ד'נהמא. ת'אר מ'ר'אית לחם:

פרק שביעי מנחות

היו אומר (ו' מנחת מאפס. ש'ש צה שני מיין חלות ורקוקין לפי'ך ל'ריכה צ' מעוטיין הל'ך קממעט מה'ך מרי מיעוטי:
מתני' **קופל**. כמו כופל חלה אחת לחמים ושמים ל'רבע:
מנדיל. מצ'כה היינו פמיתה:
מנחה כהנים קופל. כדי לקיים מצו'ת פמיתה: ואין **מנדיל**. וכולה כלי:
מנחה כהן משיח. היינו מצ'מין: לא היה מקפ'לה. כ'אר מנחת כהנים לפי שהיו חובתו ואין נוקמת

א' כלל וכליל היא:
רבי שמעון אומר

מנחה נדבה של כהנים ומנחה כהן משיח אין צ'הן פ'סיה. כלומר של'ה היה מקפ'לן וכי ופליג א'ת'י'ך דצ'כר מנחת כהנים קופל:
וכולן. ש'לריצ'ן פמיתה מקפ'לן ש'נים ל'ר ד'ו' לח' וח' ל'ג' עד שיהו פמיתין מימים. ע'א' וכולן פמיתין מימים שיכול לפותמן עד שיכו פמיתין מימים אכל פחות מצ'מיים אין יכול פותמן כ'ש. ואיכא דלמרי וכולן פמיתין מימים שהיה עושה מן השערין (א' חלות ומכל חלה ותלה ארצ'תם פמיתין ולא היה צ'כל פת (ט) אלא כוית. ולא מ'יה:
צ'ב' **ח'ל פ'סיו**. דמיי לתכבד טעשייהו פחות ומי'בי פ'סיו דמשמ' (ו) צ'מי פתמיו יומר:
לומר לומר אותה לפ'סיו. ש'עשה אותה לפ'סיו:
דסייעו אחד לשנים וצ' ל'ר' ולא יומר:
(ו) ומנדיל. והדר קומן לה ולא (ו) יומר מ'פמיתה לפ'סיו לפ'ירוין:
ואינו מנדיל. דמיון דאין ל'ריכה קמילה אין ל'ריכה דגבלה:
אכל מקפ'לה לשנים. דמיון דאין אלא ח'י עשרין אין מקפ'ל אלא לשנים:
האי תיב'א. (ח'א) של (רקוקין:) היה עומד ומקריב מנחות צ'ירוט'לים. כ'ונן של'ה הקריב מנחה משהה ע'ולן מנחת העומר אומר כהן שהחיינו:
נטולן. הכהן לאוכלן:

מצ'ך. הכהן המוציא ומן וכולן כל המנחות אפילו מנחת העומר פמיתין מימים ולהכי מצ'ך הכהן המוציא לה לא היו מימים אינו מצ'ך:
ליקט מכולן. (א) פירוין כוית:
ואכלן אס חמן י'ו. ומוציא ע'לה ידי חובתו ד'שחי' י'ה לחם נמי מצ'ך עליו המוציא:
הכא כמאי עסקין. דקמני ליקט מכולן:
צ'שעירסן. שקצ'ן הפירוין צ'מה (א' ונטולן צ'רו ומצ'ן (ו) של'ה הקריב **אי הכי** היינו דקמני ע'לה והוא ש'אל'ן לאותן פירוין:
כשעור איכילת פרס. של'ה ש'הה צ'ין פ'סיו ד'לפירוין יומר מ'זה איכילת פרס דהתם היא אי'לה ויולא צ'ה די חובתו:
ואי צ'שעירסן. (א) ש'גובלן ד'כוז חמיה א'ת:
צ'שע'לו מציני ל'ה. דמיון דמני ש'אל'ן משמע (ב' דרוב פירוין הס ולא חמיה א'ת של'ה פ'ירה:
אמר ל'ה. רצ' ויסק' אלא ל'טו'ס (א' של'ה יערכו ואפילו הכי לא תפודן:
הכא כמאי עסקין. דיואלא צ'פירוין כ'ונן ש'אלו מלחם גדול עש'ין הוא צ'עין הככר ש'אלו ממנו והיו חשבו וצ'ר צ'כה (א' הל'ך פירוין נמי שלקטן ב'ו'ו' ש'פויין מינה ומצ'ך עליהן אכל המנחות ש'פיר'ן ולא ש'עירסן מ'הן דצ'ר חשבו אימא לך דצ'עין כוית. והאי מצינא נמי דקאמר אי' א'ת צ'ה כוית וכי ק'ף על פי ש'אלו מלחם גדול אי' לא

היו הלחם צ'עין צ'עין כוית לענין (ב) המוציא:
אפילו פירוין שאין צ'הן כוית. מצ'ך עליהן המוציא:
טורייא ד'נהמא. ש'יהא צ'הן מ'ר'אה לחם ולא ש'יהו כ'רוי לה כן שאין נראה אס הם לחם או לא:
רש"י בת"ו
א'ו דבר צ'ריך שני מעוטיים. ש'ני מקראות עליה והיא ויקרא (ו:) **היו אומר זו מנחת מאפס**. ש'אלה משני מינין. ואי קאיא צ'בי פמיתה נמי לפירוין אימא ל'הוא' מנחת כהנים מרי'ך קממב'ר'א מנחת כהנים היו ל'ה לרצ'וי צ'הן מנחת מנחת פמיתה כתיבה צ'ה (שם) משום דש'מיהן מנחת יחיד וש'ס כתיב צ'פרשה (שם) ולמעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים לצ'בור הן וגם ל'יקה לא ל'ריך למעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים ש'פ'י' ש'מן אינן טעוין כדמעטעו להו צ'פ' כל המנחות ב'זאת מ'זה (ש'ל ט'ן):
מתני' **קופל**. מצ'כה:
ומנדיל. משום דצ'עי קמילה:
מנחה כהן. אינו מנדיל אלא מנחת פ'סיו ולא פחות א'ותה פ'סיו:
תביצא. מצביל שקורין שלניק'וק' ובממרי פליגי:
צ'ב' **פסות**. היינו ש'יס דמיון דצ'כ'ר היו ל'ה ש'מי חמיות ומדכתיב פ'סיו ש'היה צ'ה ש'מי פמיות משמע דהיו ארצ'ע:
ולא פסיוין לפ'סיוין. ור'ג'ש ד'אמר וכולן פותמן מימים דריש ל'ה הכי פחות יכול פמיתין גדולים מ'ל' פ'סיו אי' פ'סיו יכול פמיתין מימים שיכול אלא מנחת פ'סיו ולא פחות א'ותה פ'סיו:
תביצא. מצביל שקורין שלניק'וק' ומדכתיב פ'סיו ש'היה צ'ה ש'מי פמיות משמע דהיו ארצ'ע:
ולא פסיוין לפ'סיוין. גדול מנחה צשנה זו. ל'ש'אל אחרינא ישראל של'ה הביא מנחה מימיו:
נטולן לאכלן. כהן:
וסמן. מממני' וכולן פותמן מימים א'ל'תם פמיתין כוית מצ'רכין עליהן המוציא:
מפרקן. למנחות לאחר א'פיי'ן:
ליקט מכולן. אפמיתין שאין צ'הן כוית ואס חמן הוא וכל המנחות ב'זאת מ'זה:
אס מ'זה כו'. א'ל'תם משיני:
היו ע'לה. דצ'רכת המוציא:
טורייא ד'נהמא. ת'אר מ'ר'אית לחם:

היו הלחם צ'עין צ'עין כוית לענין (ב) המוציא:
אפילו פירוין שאין צ'הן כוית. מצ'ך עליהן המוציא:
טורייא ד'נהמא. ש'יהא צ'הן מ'ר'אה לחם ולא ש'יהו כ'רוי לה כן שאין נראה אס הם לחם או לא:

א'ו דבר צ'ריך שני מעוטיים. ש'ני מקראות עליה והיא ויקרא (ו:) **היו אומר זו מנחת מאפס**. ש'אלה משני מינין. ואי קאיא צ'בי פמיתה נמי לפירוין אימא ל'הוא' מנחת כהנים מרי'ך קממב'ר'א מנחת כהנים היו ל'ה לרצ'וי צ'הן מנחת מנחת פמיתה כתיבה צ'ה (שם) משום דש'מיהן מנחת יחיד וש'ס כתיב צ'פרשה (שם) ולמעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים לצ'בור הן וגם ל'יקה לא ל'ריך למעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים ש'פ'י' ש'מן אינן טעוין כדמעטעו להו צ'פ' כל המנחות ב'זאת מ'זה (ש'ל ט'ן):
מתני' **קופל**. מצ'כה:
ומנדיל. משום דצ'עי קמילה:
מנחה כהן. אינו מנדיל אלא מנחת פ'סיו ולא פחות א'ותה פ'סיו:
תביצא. מצביל שקורין שלניק'וק' ובממרי פליגי:
צ'ב' **פסות**. היינו ש'יס דמיון דצ'כ'ר היו ל'ה ש'מי חמיות ומדכתיב פ'סיו ש'היה צ'ה ש'מי פמיות משמע דהיו ארצ'ע:
ולא פסיוין לפ'סיוין. ור'ג'ש ד'אמר וכולן פותמן מימים דריש ל'ה הכי פחות יכול פמיתין גדולים מ'ל' פ'סיו אי' פ'סיו יכול פמיתין מימים שיכול אלא מנחת פ'סיו ולא פחות א'ותה פ'סיו:
תביצא. מצביל שקורין שלניק'וק' ומדכתיב פ'סיו ש'היה צ'ה ש'מי פמיות משמע דהיו ארצ'ע:
ולא פסיוין לפ'סיוין. גדול מנחה צשנה זו. ל'ש'אל אחרינא ישראל של'ה הביא מנחה מימיו:
נטולן לאכלן. כהן:
וסמן. מממני' וכולן פותמן מימים א'ל'תם פמיתין כוית מצ'רכין עליהן המוציא:
מפרקן. למנחות לאחר א'פיי'ן:
ליקט מכולן. אפמיתין שאין צ'הן כוית ואס חמן הוא וכל המנחות ב'זאת מ'זה:
אס מ'זה כו'. א'ל'תם משיני:
היו ע'לה. דצ'רכת המוציא:
טורייא ד'נהמא. ת'אר מ'ר'אית לחם:

היו הלחם צ'עין צ'עין כוית לענין (ב) המוציא:
אפילו פירוין שאין צ'הן כוית. מצ'ך עליהן המוציא:
טורייא ד'נהמא. ש'יהא צ'הן מ'ר'אה לחם ולא ש'יהו כ'רוי לה כן שאין נראה אס הם לחם או לא:
רש"י בת"ו
א'ו דבר צ'ריך שני מעוטיים. ש'ני מקראות עליה והיא ויקרא (ו:) **היו אומר זו מנחת מאפס**. ש'אלה משני מינין. ואי קאיא צ'בי פמיתה נמי לפירוין אימא ל'הוא' מנחת כהנים מרי'ך קממב'ר'א מנחת כהנים היו ל'ה לרצ'וי צ'הן מנחת מנחת פמיתה כתיבה צ'ה (שם) משום דש'מיהן מנחת יחיד וש'ס כתיב צ'פרשה (שם) ולמעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים לצ'בור הן וגם ל'יקה לא ל'ריך למעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים ש'פ'י' ש'מן אינן טעוין כדמעטעו להו צ'פ' כל המנחות ב'זאת מ'זה (ש'ל ט'ן):
מתני' **קופל**. מצ'כה:
ומנדיל. משום דצ'עי קמילה:
מנחה כהן. אינו מנדיל אלא מנחת פ'סיו ולא פחות א'ותה פ'סיו:
תביצא. מצביל שקורין שלניק'וק' ובממרי פליגי:
צ'ב' **פסות**. היינו ש'יס דמיון דצ'כ'ר היו ל'ה ש'מי חמיות ומדכתיב פ'סיו ש'היה צ'ה ש'מי פמיות משמע דהיו ארצ'ע:
ולא פסיוין לפ'סיוין. ור'ג'ש ד'אמר וכולן פותמן מימים דריש ל'ה הכי פחות יכול פמיתין גדולים מ'ל' פ'סיו אי' פ'סיו יכול פמיתין מימים שיכול אלא מנחת פ'סיו ולא פחות א'ותה פ'סיו:
תביצא. מצביל שקורין שלניק'וק' ומדכתיב פ'סיו ש'היה צ'ה ש'מי פמיות משמע דהיו ארצ'ע:
ולא פסיוין לפ'סיוין. גדול מנחה צשנה זו. ל'ש'אל אחרינא ישראל של'ה הביא מנחה מימיו:
נטולן לאכלן. כהן:
וסמן. מממני' וכולן פותמן מימים א'ל'תם פמיתין כוית מצ'רכין עליהן המוציא:
מפרקן. למנחות לאחר א'פיי'ן:
ליקט מכולן. אפמיתין שאין צ'הן כוית ואס חמן הוא וכל המנחות ב'זאת מ'זה:
אס מ'זה כו'. א'ל'תם משיני:
היו ע'לה. דצ'רכת המוציא:
טורייא ד'נהמא. ת'אר מ'ר'אית לחם:

היו הלחם צ'עין צ'עין כוית לענין (ב) המוציא:
אפילו פירוין שאין צ'הן כוית. מצ'ך עליהן המוציא:
טורייא ד'נהמא. ש'יהא צ'הן מ'ר'אה לחם ולא ש'יהו כ'רוי לה כן שאין נראה אס הם לחם או לא:
רש"י בת"ו
א'ו דבר צ'ריך שני מעוטיים. ש'ני מקראות עליה והיא ויקרא (ו:) **היו אומר זו מנחת מאפס**. ש'אלה משני מינין. ואי קאיא צ'בי פמיתה נמי לפירוין אימא ל'הוא' מנחת כהנים מרי'ך קממב'ר'א מנחת כהנים היו ל'ה לרצ'וי צ'הן מנחת מנחת פמיתה כתיבה צ'ה (שם) משום דש'מיהן מנחת יחיד וש'ס כתיב צ'פרשה (שם) ולמעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים לצ'בור הן וגם ל'יקה לא ל'ריך למעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים ש'פ'י' ש'מן אינן טעוין כדמעטעו להו צ'פ' כל המנחות ב'זאת מ'זה (ש'ל ט'ן):
מתני' **קופל**. מצ'כה:
ומנדיל. משום דצ'עי קמילה:
מנחה כהן. אינו מנדיל אלא מנחת פ'סיו ולא פחות א'ותה פ'סיו:
תביצא. מצביל שקורין שלניק'וק' ובממרי פליגי:
צ'ב' **פסות**. היינו ש'יס דמיון דצ'כ'ר היו ל'ה ש'מי חמיות ומדכתיב פ'סיו ש'היה צ'ה ש'מי פמיות משמע דהיו ארצ'ע:
ולא פסיוין לפ'סיוין. ור'ג'ש ד'אמר וכולן פותמן מימים דריש ל'ה הכי פחות יכול פמיתין גדולים מ'ל' פ'סיו אי' פ'סיו יכול פמיתין מימים שיכול אלא מנחת פ'סיו ולא פחות א'ותה פ'סיו:
תביצא. מצביל שקורין שלניק'וק' ומדכתיב פ'סיו ש'היה צ'ה ש'מי פמיות משמע דהיו ארצ'ע:
ולא פסיוין לפ'סיוין. גדול מנחה צשנה זו. ל'ש'אל אחרינא ישראל של'ה הביא מנחה מימיו:
נטולן לאכלן. כהן:
וסמן. מממני' וכולן פותמן מימים א'ל'תם פמיתין כוית מצ'רכין עליהן המוציא:
מפרקן. למנחות לאחר א'פיי'ן:
ליקט מכולן. אפמיתין שאין צ'הן כוית ואס חמן הוא וכל המנחות ב'זאת מ'זה:
אס מ'זה כו'. א'ל'תם משיני:
היו ע'לה. דצ'רכת המוציא:
טורייא ד'נהמא. ת'אר מ'ר'אית לחם:

היו הלחם צ'עין צ'עין כוית לענין (ב) המוציא:
אפילו פירוין שאין צ'הן כוית. מצ'ך עליהן המוציא:
טורייא ד'נהמא. ש'יהא צ'הן מ'ר'אה לחם ולא ש'יהו כ'רוי לה כן שאין נראה אס הם לחם או לא:
רש"י בת"ו
א'ו דבר צ'ריך שני מעוטיים. ש'ני מקראות עליה והיא ויקרא (ו:) **היו אומר זו מנחת מאפס**. ש'אלה משני מינין. ואי קאיא צ'בי פמיתה נמי לפירוין אימא ל'הוא' מנחת כהנים מרי'ך קממב'ר'א מנחת כהנים היו ל'ה לרצ'וי צ'הן מנחת מנחת פמיתה כתיבה צ'ה (שם) משום דש'מיהן מנחת יחיד וש'ס כתיב צ'פרשה (שם) ולמעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים לצ'בור הן וגם ל'יקה לא ל'ריך למעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים ש'פ'י' ש'מן אינן טעוין כדמעטעו להו צ'פ' כל המנחות ב'זאת מ'זה (ש'ל ט'ן):
מתני' **קופל**. מצ'כה:
ומנדיל. משום דצ'עי קמילה:
מנחה כהן. אינו מנדיל אלא מנחת פ'סיו ולא פחות א'ותה פ'סיו:
תביצא. מצביל שקורין שלניק'וק' ובממרי פליגי:
צ'ב' **פסות**. היינו ש'יס דמיון דצ'כ'ר היו ל'ה ש'מי חמיות ומדכתיב פ'סיו ש'היה צ'ה ש'מי פמיות משמע דהיו ארצ'ע:
ולא פסיוין לפ'סיוין. ור'ג'ש ד'אמר וכולן פותמן מימים דריש ל'ה הכי פחות יכול פמיתין גדולים מ'ל' פ'סיו אי' פ'סיו יכול פמיתין מימים שיכול אלא מנחת פ'סיו ולא פחות א'ותה פ'סיו:
תביצא. מצביל שקורין שלניק'וק' ומדכתיב פ'סיו ש'היה צ'ה ש'מי פמיות משמע דהיו ארצ'ע:
ולא פסיוין לפ'סיוין. גדול מנחה צשנה זו. ל'ש'אל אחרינא ישראל של'ה הביא מנחה מימיו:
נטולן לאכלן. כהן:
וסמן. מממני' וכולן פותמן מימים א'ל'תם פמיתין כוית מצ'רכין עליהן המוציא:
מפרקן. למנחות לאחר א'פיי'ן:
ליקט מכולן. אפמיתין שאין צ'הן כוית ואס חמן הוא וכל המנחות ב'זאת מ'זה:
אס מ'זה כו'. א'ל'תם משיני:
היו ע'לה. דצ'רכת המוציא:
טורייא ד'נהמא. ת'אר מ'ר'אית לחם:

היו הלחם צ'עין צ'עין כוית לענין (ב) המוציא:
אפילו פירוין שאין צ'הן כוית. מצ'ך עליהן המוציא:
טורייא ד'נהמא. ש'יהא צ'הן מ'ר'אה לחם ולא ש'יהו כ'רוי לה כן שאין נראה אס הם לחם או לא:
רש"י בת"ו
א'ו דבר צ'ריך שני מעוטיים. ש'ני מקראות עליה והיא ויקרא (ו:) **היו אומר זו מנחת מאפס**. ש'אלה משני מינין. ואי קאיא צ'בי פמיתה נמי לפירוין אימא ל'הוא' מנחת כהנים מרי'ך קממב'ר'א מנחת כהנים היו ל'ה לרצ'וי צ'הן מנחת מנחת פמיתה כתיבה צ'ה (שם) משום דש'מיהן מנחת יחיד וש'ס כתיב צ'פרשה (שם) ולמעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים לצ'בור הן וגם ל'יקה לא ל'ריך למעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים ש'פ'י' ש'מן אינן טעוין כדמעטעו להו צ'פ' כל המנחות ב'זאת מ'זה (ש'ל ט'ן):
מתני' **קופל**. מצ'כה:
ומנדיל. משום דצ'עי קמילה:
מנחה כהן. אינו מנדיל אלא מנחת פ'סיו ולא פחות א'ותה פ'סיו:
תביצא. מצביל שקורין שלניק'וק' ובממרי פליגי:
צ'ב' **פסות**. היינו ש'יס דמיון דצ'כ'ר היו ל'ה ש'מי חמיות ומדכתיב פ'סיו ש'היה צ'ה ש'מי פמיות משמע דהיו ארצ'ע:
ולא פסיוין לפ'סיוין. ור'ג'ש ד'אמר וכולן פותמן מימים דריש ל'ה הכי פחות יכול פמיתין גדולים מ'ל' פ'סיו אי' פ'סיו יכול פמיתין מימים שיכול אלא מנחת פ'סיו ולא פחות א'ותה פ'סיו:
תביצא. מצביל שקורין שלניק'וק' ומדכתיב פ'סיו ש'היה צ'ה ש'מי פמיות משמע דהיו ארצ'ע:
ולא פסיוין לפ'סיוין. גדול מנחה צשנה זו. ל'ש'אל אחרינא ישראל של'ה הביא מנחה מימיו:
נטולן לאכלן. כהן:
וסמן. מממני' וכולן פותמן מימים א'ל'תם פמיתין כוית מצ'רכין עליהן המוציא:
מפרקן. למנחות לאחר א'פיי'ן:
ליקט מכולן. אפמיתין שאין צ'הן כוית ואס חמן הוא וכל המנחות ב'זאת מ'זה:
אס מ'זה כו'. א'ל'תם משיני:
היו ע'לה. דצ'רכת המוציא:
טורייא ד'נהמא. ת'אר מ'ר'אית לחם:

היו הלחם צ'עין צ'עין כוית לענין (ב) המוציא:
אפילו פירוין שאין צ'הן כוית. מצ'ך עליהן המוציא:
טורייא ד'נהמא. ש'יהא צ'הן מ'ר'אה לחם ולא ש'יהו כ'רוי לה כן שאין נראה אס הם לחם או לא:
רש"י בת"ו
א'ו דבר צ'ריך שני מעוטיים. ש'ני מקראות עליה והיא ויקרא (ו:) **היו אומר זו מנחת מאפס**. ש'אלה משני מינין. ואי קאיא צ'בי פמיתה נמי לפירוין אימא ל'הוא' מנחת כהנים מרי'ך קממב'ר'א מנחת כהנים היו ל'ה לרצ'וי צ'הן מנחת מנחת פמיתה כתיבה צ'ה (שם) משום דש'מיהן מנחת יחיד וש'ס כתיב צ'פרשה (שם) ולמעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים לצ'בור הן וגם ל'יקה לא ל'ריך למעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים ש'פ'י' ש'מן אינן טעוין כדמעטעו להו צ'פ' כל המנחות ב'זאת מ'זה (ש'ל ט'ן):
מתני' **קופל**. מצ'כה:
ומנדיל. משום דצ'עי קמילה:
מנחה כהן. אינו מנדיל אלא מנחת פ'סיו ולא פחות א'ותה פ'סיו:
תביצא. מצביל שקורין שלניק'וק' ובממרי פליגי:
צ'ב' **פסות**. היינו ש'יס דמיון דצ'כ'ר היו ל'ה ש'מי חמיות ומדכתיב פ'סיו ש'היה צ'ה ש'מי פמיות משמע דהיו ארצ'ע:
ולא פסיוין לפ'סיוין. ור'ג'ש ד'אמר וכולן פותמן מימים דריש ל'ה הכי פחות יכול פמיתין גדולים מ'ל' פ'סיו אי' פ'סיו יכול פמיתין מימים שיכול אלא מנחת פ'סיו ולא פחות א'ותה פ'סיו:
תביצא. מצביל שקורין שלניק'וק' ומדכתיב פ'סיו ש'היה צ'ה ש'מי פמיות משמע דהיו ארצ'ע:
ולא פסיוין לפ'סיוין. גדול מנחה צשנה זו. ל'ש'אל אחרינא ישראל של'ה הביא מנחה מימיו:
נטולן לאכלן. כהן:
וסמן. מממני' וכולן פותמן מימים א'ל'תם פמיתין כוית מצ'רכין עליהן המוציא:
מפרקן. למנחות לאחר א'פיי'ן:
ליקט מכולן. אפמיתין שאין צ'הן כוית ואס חמן הוא וכל המנחות ב'זאת מ'זה:
אס מ'זה כו'. א'ל'תם משיני:
היו ע'לה. דצ'רכת המוציא:
טורייא ד'נהמא. ת'אר מ'ר'אית לחם:

היו הלחם צ'עין צ'עין כוית לענין (ב) המוציא:
אפילו פירוין שאין צ'הן כוית. מצ'ך עליהן המוציא:
טורייא ד'נהמא. ש'יהא צ'הן מ'ר'אה לחם ולא ש'יהו כ'רוי לה כן שאין נראה אס הם לחם או לא:
רש"י בת"ו
א'ו דבר צ'ריך שני מעוטיים. ש'ני מקראות עליה והיא ויקרא (ו:) **היו אומר זו מנחת מאפס**. ש'אלה משני מינין. ואי קאיא צ'בי פמיתה נמי לפירוין אימא ל'הוא' מנחת כהנים מרי'ך קממב'ר'א מנחת כהנים היו ל'ה לרצ'וי צ'הן מנחת מנחת פמיתה כתיבה צ'ה (שם) משום דש'מיהן מנחת יחיד וש'ס כתיב צ'פרשה (שם) ולמעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים לצ'בור הן וגם ל'יקה לא ל'ריך למעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים ש'פ'י' ש'מן אינן טעוין כדמעטעו להו צ'פ' כל המנחות ב'זאת מ'זה (ש'ל ט'ן):
מתני' **קופל**. מצ'כה:
ומנדיל. משום דצ'עי קמילה:
מנחה כהן. אינו מנדיל אלא מנחת פ'סיו ולא פחות א'ותה פ'סיו:
תביצא. מצביל שקורין שלניק'וק' ובממרי פליגי:
צ'ב' **פסות**. היינו ש'יס דמיון דצ'כ'ר היו ל'ה ש'מי חמיות ומדכתיב פ'סיו ש'היה צ'ה ש'מי פמיות משמע דהיו ארצ'ע:
ולא פסיוין לפ'סיוין. ור'ג'ש ד'אמר וכולן פותמן מימים דריש ל'ה הכי פחות יכול פמיתין גדולים מ'ל' פ'סיו אי' פ'סיו יכול פמיתין מימים שיכול אלא מנחת פ'סיו ולא פחות א'ותה פ'סיו:
תביצא. מצביל שקורין שלניק'וק' ומדכתיב פ'סיו ש'היה צ'ה ש'מי פמיות משמע דהיו ארצ'ע:
ולא פסיוין לפ'סיוין. גדול מנחה צשנה זו. ל'ש'אל אחרינא ישראל של'ה הביא מנחה מימיו:
נטולן לאכלן. כהן:
וסמן. מממני' וכולן פותמן מימים א'ל'תם פמיתין כוית מצ'רכין עליהן המוציא:
מפרקן. למנחות לאחר א'פיי'ן:
ליקט מכולן. אפמיתין שאין צ'הן כוית ואס חמן הוא וכל המנחות ב'זאת מ'זה:
אס מ'זה כו'. א'ל'תם משיני:
היו ע'לה. דצ'רכת המוציא:
טורייא ד'נהמא. ת'אר מ'ר'אית לחם:

היו הלחם צ'עין צ'עין כוית לענין (ב) המוציא:
אפילו פירוין שאין צ'הן כוית. מצ'ך עליהן המוציא:
טורייא ד'נהמא. ש'יהא צ'הן מ'ר'אה לחם ולא ש'יהו כ'רוי לה כן שאין נראה אס הם לחם או לא:
רש"י בת"ו
א'ו דבר צ'ריך שני מעוטיים. ש'ני מקראות עליה והיא ויקרא (ו:) **היו אומר זו מנחת מאפס**. ש'אלה משני מינין. ואי קאיא צ'בי פמיתה נמי לפירוין אימא ל'הוא' מנחת כהנים מרי'ך קממב'ר'א מנחת כהנים היו ל'ה לרצ'וי צ'הן מנחת מנחת פמיתה כתיבה צ'ה (שם) משום דש'מיהן מנחת יחיד וש'ס כתיב צ'פרשה (שם) ולמעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים לצ'בור הן וגם ל'יקה לא ל'ריך למעוטי ש'מי הלחם ולחם הפנים ש'פ'י' ש'מן אינן טעוין כדמעטעו להו צ'פ' כל המנחות ב'זאת מ'זה (ש'ל ט'ן):
מתני' **קופל**. מצ'כה:
ומנדיל. משום דצ'עי קמילה:
מנחה כהן. אינו מנדיל אלא מנחת פ'סיו ולא פחות א'ותה פ'סיו:
תביצא. מצביל שקורין שלניק'וק' ובממרי פליגי:
צ'ב' **פסות**. היינו ש'יס דמיון דצ'כ'ר היו ל'ה ש'מי חמיות ומדכתיב פ'סיו ש'היה צ'ה ש'מי פמיות משמע דהיו ארצ'ע:
ולא פסיוין לפ'סיוין. ור'ג'ש ד'אמר וכולן פותמן מימים דריש ל'ה הכי פחות יכול פמיתין גדולים מ'ל' פ'סיו אי' פ'סיו יכול פמיתין מימים שיכול אלא מנחת פ'סיו ולא פחות

